

Sygn. akt VI U 2797/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2015 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: H. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 10 września 2014 r., znak: (...)

w sprawie: H. W.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o emeryturę

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu H. W. prawo do emerytury od dnia(...),
- 2) stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji,
- 3) zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. na rzecz ubezpieczonego kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Na oryginale właściwy podpis.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. - po rozpoznaniu wniosku H. W. z dnia 10.09.2014r. - odmówił wnioskodawcy przyznania emerytury, powołując się na przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.) oraz ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Przyczyną odmowy przyznania emerytury było to, iż do dnia 1 stycznia 1999 r. nie został udowodniony przez wnioskodawcę wymagany 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, przy czym organ rentowy nie uwzględnił jako tego rodzaju okresu, przepracowanego przez wnioskodawcę okresu od 5.08.1975r. do 5.05.1991 r. w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w B., gdyż nie przedłożył świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach, a świadectwo pracy ubezpieczonego wskazywało stanowisko elektryka.

Organ rentowy wskazał dodatkowo, iż na podstawie dowodów dołączonych do wniosku i uzyskanych w wyniku przeprowadzonego postępowania, przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 r, okresy stażu sumarycznego : 28 lat 11 miesięcy i 11 dni, w tym 2 lata, 9 miesięcy i 6 dni pracy w szczególnych warunkach.

Powyższą decyzję zaskarżył w całości odwołaniem ubezpieczony, domagając się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu swego stanowiska procesowego wnioskodawca twierdził, iż w okresie zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w B. od 5.08.1975r. do 5.05.1991r., będąc zatrudnionym na stanowisku elektromontera, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych, wymienione w wykazie A, dziale II (prace w energetyce), stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.) i tym samym spełnił warunki do zaliczenia tego okresu jako okresu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

Pozwany organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania, podtrzymując swoje stanowisko przedstawione w treści zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje :

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli :

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27,

przy czym emerytura ta przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do

otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie

środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Powołany przepis art. 184 ust. 1 pkt 1 ustawy emerytalnej, mówiąc

o dotychczasowych przepisach, które wymagają legitymowania się przez osobę wnioskującą o emeryturę okresem pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, odwołuje się do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Paragraf 4 ust. 1 tego rozporządzenia stwierdza, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki :

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący : 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Wnioskodawca w dniu (...) ukończył 60 lat, posiadał ogólny staż emerytalny na dzień 1 stycznia 1999 r. w rozmiarze 28 lat 11 miesięcy i 11 dni, nie był członkiem otwartego funduszu emerytalnego. (okoliczności niesporne, potwierdzone dowodami z dokumentów w aktach emerytalnych).

Spór sprowadzał się do tego, czy ubezpieczony legitymuje się co najmniej piętnastoletnim okresem pracy w szczególnych warunkach.

Sporną między stronami w niniejszej sprawie była kwestia możliwości zakwalifikowania okresu pracy powoda w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w B. od 5.08.1975r. do 5.05.1991r. jako okresu pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów wskazanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r..

Ubezpieczony zatrudnił się w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w B. się na podstawie umowy z dnia 5.08.1975 r. formalnie jako elektryk, posiadając już wtedy uprawnienia elektromontera, które zdobył w szkole zawodowej. Tytuł mistrza w zawodzie elektromontera ubezpieczony zdobył w 1977r. Przed zatrudnieniem w (...) w B., ubezpieczony pracował już jako elektromonter w (...). W trakcie zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w B. ubezpieczony pracował na budowach realizowanych przez pracodawcę w brygadzie elektromonterów tj. na budowie (...) w S. Z. i S., na budowie (...)w T.. Brygada elektromonterów, składająca się z 18 osób, w której pracował ubezpieczony była odpowiedzialna, za utrzymanie w ruchu budowy i sprawność wszystkich urządzeń- rozdzielni, urządzeń elektroenergetycznych wysokoprądowych. Brygada wyposażała place budowy w kable energetyczne służące do przesyłania energii energetycznej do urządzeń energetycznych budowlanych. Ubezpieczony pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przy montażu kabli energetycznych oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych - spawarek, betoniarek, agregatów tynkarskich, nożyc elektrycznych, przy montażu i demontażu podwieszanych linii kablowych a także przy konserwacji i obsłudze stacji transformatorowych. Ubezpieczony razem z brygadą elektromonterów wykonywał także potrzebne pomiary w kablach i rozdzielniach.

To była stała praca ubezpieczonego, w pełnym wymiarze czasu pracy, którą wykonywał w całym spornym okresie do 5.05.1991 r.

Ubezpieczony korzystał z urlopu bezpłatnego w okresie od 6.05.1991 r. do 8.09.1991 r.

Razem z ubezpieczonym pracowali w spornym okresie w tej samej brygadzie świadkowie L. Ś. i A. B..

dowód: polecenie do lekarskiego badania k.8, zaświadczenie kwalifikacyjne k.9 i 10, opinia zawodowa k. 11, świadectwo k.12, zeznania świadków L. Ś. i A. B. oraz dowód z przesłuchania powoda - zapis protokołu rozprawy k.50

Dowody z dokumentów zebranych w aktach sprawy powoda (nadesłanych przez podmiot archiwizujący te akta) potwierdziły fakt zatrudnienia powoda stale i w pełnym wymiarze czasu pracy - przez cały okres zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w B. na stanowisku elektromontera, mimo, że w kartach wynagrodzeń i świadectwie pracy wpisano ubezpieczonemu stanowisko elektryka. Sąd uznał zarówno zeznania świadków jak i ubezpieczonego za wiarygodne. Świadczenie dokładnie opisał charakter wykonywanej przez ubezpieczonego

pracy, nadto w tym samym czasie byli zatrudnieni również w tym samym zakładzie pracy i na tych samych budowach, zatem widywali ubezpieczonego w trakcie wykonywanej przez niego pracy.

Powyższe dowody wskazują zatem spójnie, jednoznacznie i wiarygodnie, iż w okresie powód wykonywał pracę w szczególnych warunkach przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych na stanowiskach elektromontera (działu II wykazu A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze).

W tym stanie rzeczy na podstawie art. 477 § 2 k.p.c., w związku z powołanymi we wcześniejszych rozważaniach przepisami prawa materialnego, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od dnia(...), z uwagi na to, że wniosek o emeryturę złożony został 25.08.2014 r.

W punkcie II sentencji wyroku Sąd Okręgowy orzekł o braku odpowiedzialności pozwanego organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Przepis art. 118 ust. 1a ustawy emerytalnej nie pozwalał na przyjęcie tej odpowiedzialności po stronie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. albowiem - ubezpieczony nie posiadał świadectwa wykonywania pracy w

szczególnych warunkach i ustalenie charakteru pracy ubezpieczonego wymagało przeprowadzenia postępowania przed Sądem.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c. i przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Ewa Milczarek